

Vi har fået et 'kid-fix'

I første omgang tænkte roklubben Skjold sig slet ikke ind i idéen om Åben Skole. Men da Københavns Kommune satte dem sammen med de lokale skoler, voksede idéen frem. Hvis klubben brugte nogle af de ældre medlemmer som instruktører, kunne der tilbydes et spændende forløb for skolerne – som igen kunne medvirke til at puste liv i en ungdomsafdeling.

(Foto Lise Kissmeyer)

” Vi får ligesom vores 'kid-fix' hernede. Det er så fedt at være sammen med børnene. Vi kommer helt blæst og trætte hjem – men på en helt anden måde. Vi går hjem med et 'smil i maven', og vi bliver så bekræftet af elevernes spontane glæde.”

Instruktør i Roklubben Skjold

Troede ikke det var noget for os

"Vi fik en indkaldelse til et netværksmøde med kommunen efter den nye folkeskolereform, og jeg tog lidt nødtvungent derhen for alligevel at se, hvad det var. Og efter lidt snak kunne jeg pludselig se nogle muligheder i det for Skjold," fortæller Roklubben Skjolds ro-chef, Arne Lund, der er en af de fire, der har været med til at søsætte Åben Skole-projektet.

"Det slog mig, at måske kunne dette projekt være med til at give vores 'gammelmandsklub' en tiltrængt ungdomsafdeling. Samtidig var der skoler med på mødet, der ikke vidste, hvad de skulle lave. Og jeg kunne mærke, at kemien med de to kontaktpersoner fra Sølvgade Skole var rigtig god. Så kom vi i gang med at lave et helt konkret forslag til en undervisningsplan."

Grundigt forarbejde med læringsmål og -planer

Arne kom hjem til klubben og fik samlet nogle af de andre medlemmer, der ikke længere var på arbejdsmarkedet, og som derfor havde tid til at kaste sig over udfordringen. De fik hjælp fra Dansk Forening for Rosport, der både havde en undervisningsmanual og en konsulent, der kunne hjælpe med at drive processen med skolen. De endte med at have nogle klare læringsmål, et forventningsdokument og et curriculum til skolen. De vidste, hvad de ville give, og hvordan det skulle foregå – både i praksis og i forhold til omgangsform, stil og tone.

Den første klasse startede om vinteren, men rent praktisk var det ikke et problem, at eleverne skulle være indendørs, for klubben har romaskiner. Der er plads til 8 – 10 elever i romaskinerne i kælderen, og mens nogle ror, har idrætslæreren fysisk træning med de andre i træningssalen ovenpå.

Det har også været en stor succes at tilmelde klasserne til 'Danmarks stærkeste klasse' i romaskinerne – en landsdækkende konkurrence, hvor hele klassen skal ro 4000 meter, og hvor de ror på skift. *"Eleverne tænder helt vildt på konkurrence. Og det gælder både pigerne og drengene. De går vildt op i det og hepper på hinanden,"* fortæller instruktør Torben Schäfer.

Nøglen er frivillige der kan hjælpe hinanden

Et helt afgørende element i projektet har været, at det er lykkedes at rekruttere en række frivillige, der havde såvel tiden som kompetencerne til at kunne instruere eleverne.

"Vi fik lavet et korps af frivillige helt fra start. Vi sendte en mail ud til alle medlemmerne, og der var hurtigt 6-8 stykker, der gerne ville hjælpe til. Nogle af de andre har vi hvervet gennem

vores personlige netværk, hvor vi har været henne og prikke dem på skulderen,” forklarer de tre initiativtagere.

De er enige om, at projektet kun har kunnet lade sig gøre, fordi de har været sammen om det, og fordi de brænder for det. Og en del af forberedelserne til projektet var netop, at de gjorde sig det klart, hvad det var, de gerne ville give videre med projektet.

”Først og fremmest vil vi gerne dele vores passion for roning og klubben og vise, hvor dejligt her er, og at alle er velkomne og kan få glæde ud af roningen og livet i klubben. Og så er der også selve glæden ved at ro – det fysiske.”

Koden er knækket med et 'kom bare og kik med'

Projektets succes skyldes i høj grad, at initiativtagerne har 'knækket koden' i forhold til, hvordan man får flere af klubbens medlemmer til at tage skridtet og melde sig som instruktører.

”Mange holder sig tilbage fra at springe til, fordi de ikke ved, hvad det drejer sig om. Men vi har sagt til dem, 'at de skal komme ned og se, hvad vi gør'. Det hjælper på deres usikkerhed. Så vil de oftest gerne, og det ender faktisk tit med, at flere af dem gerne vil være med til mere og mere,” fortæller de tre frivillige, som i det daglige bruger en lukket facebook-gruppe til den løbende planlægning.

Det fungerer tydeligvis også helt fint i praksis denne fredag i april, og der er en afslappet men koncentreret stemning på bådebroen, mens de fire både gør sig klar til at tage på vandet. *”Jeg ved, at I vil gøre det så godt, som I kan,”* lyder den sidste opmuntring fra den gråhårede styrmand, inden at eleverne bevæger sig ud på vandet.

Hvad kan vi lære?

At man som forening ikke behøver at have et velfungerende B&U-arbejde for at kunne byde ind i forhold til Åben Skole.

At det er vigtigt at være afklaret omkring såvel projektets faglige som mere dannelsesmæssige indhold.

Man skal kunne undervise og kende lidt til formidling. Men omvendt er det også vigtigt, at man ikke stiller for høje krav! Rigtig mange erfarne idrætsudøvere vil kunne bidrage med en faglighed, som efterspørges af såvel elever som lærere.

Imponerende elegant og velkoordineret får eleverne – godt hjulpet af instruktørernes tydelige beskeder – bådene fri af bådebroen og sætter kursen mod syd ud ad lystbådehavnen. Båden glider af sted, eleverne finder ind i en rytme, og det ligner en rigtig robåd.

Klubben har vundet på flere baner

Man skal ikke være sammen med instruktørerne i særlig lang tid, før man finder ud af, at de oplever at få et rigtig godt 'afkast' på den tid, de investerer i at være sammen med eleverne.

"Vi får ligesom vores 'kid-fix' hernede. Det er så fedt at være sammen med børnene. Vi kommer helt blæst og trætte hjem på en helt anden måde. Vi går hjem med et 'smil i maven', og vi bliver så bekræftet af deres spontane glæde. Forældrene kommer tit og spørger os, hvad vi gør ved deres børn hernede, for de kommer så glade hjem."

Men det har ikke blot været en god oplevelse for de instruktører, der i det daglige er sammen med eleverne. Projektet har været med til at styrke sammenholdet internt i klubben. Men måske endnu vigtigere: projektet har været med til at ruske op i en gammel foreningsret traditionsbundne måde at gøre tingene på.

"Vi har brudt en masse af de gængse regler og retningslinjer, for at få det her til at køre. Det ville ikke have fungeret, hvis vi skulle spørge bestyrelsen hele tiden. Så vi har taget nogle hurtige beslutninger og gjort det hele lidt frit og elastisk med plads til hurtige løsninger. For eksempel har vi bare som start sagt, at der ikke var et decideret kontingent, for at gøre det ligetil at sluse børnene ind i klubben," forklarer sportschefen, der samtidig kan fortælle, at klubben nu gennem sommerlejre og skolesamarbejdet har fået etableret en ungdomsafdeling. Klubben har nu fået ansat sin første ungdomstræner.

De får hele pakken ...

Det har været vigtigt for klubben at projektet ikke 'blot' handlede om at introducere eleverne til roning som en mulig fritidsaktivitet. Fra starten er der tænkt konkret læring ind i projektet.

"Roningen kan lære dem en masse helt praktisk om den fysiske kraftoverførsel, og de filmer hinanden og udregner vinkler ud fra optagelserne og laver punktanalyser af bevægelserne. De kan hurtigt se sammenhængen mellem at sidde rigtigt og få kraften overført fra ryggen og hofterne."

Men projektet handler ikke kun om viden omkring kraftoverførsel. Det handler også om, at eleverne møder andre voksne, end de er vant, at de oplever andre krav og forventninger m.v.

"Vi er gode til at rumme dem. Vi er gode til at se, hvem de er ... og tale til dem, hvor de har behov for at blive mødt. Vi snakker MED dem og ikke TIL dem. Det betyder helt sikkert noget, at vi ikke er lærere, og vi kan sige sgu' og fanden og kan joke med dem.

Men samtidig er der også disciplin, og de kan jo mærke, at vi har forstand på det, selvom vi laver gas og lidt fis og ballade med dem. Vi opdrager dem også til, at de skal sige tak for turen, når de kommer retur, og de lærer, at de har ansvar for hinanden, og at de skal gøre båden rent og den slags. De får hele pakken."

Hvad kan vi lære?

At mødet med eleverne – og dermed brugere der ikke er vant til foreningslivets traditioner – rummer muligheder for fornyelse.

Eleverne er også ret begejstrede

Da bådene er kommet retur til Svanemøllehavnen fra deres rundtur, står en af drengene Sam tilbage ved båden og ser afslappet og veltilpas ud. Han har også kun positiv feedback.

"Det var virkelig godt. Det er fedt at ligge derude på vandet. Det er godt at være her og være sammen om det, og vi hygger os. Det er en god oplevelse," summerer han det hele op med stor overbevisning i stemmen, og for ham er der ingen tvivl om, at det her er bedre end idræt hjemme i hallen.

"Det er godt at få oplevet noget andet end fodbold, som jeg ellers går til. Her er vi samlet om det, og vi er enige om det hele. Vi lærer ro-teknik og mest af alt samarbejde. Jeg synes, vi lærer meget – også at høre efter ... Vi skal jo høre på styrmandens kommandoer. Vi skal vide, hvad retning vi skal ro, og vi skal være enige om tingene," slutter Sam og slår fast, at han gerne vil have mere af det her.

Fremtiden kræver nye ildsjæle

Foreløbig kører projektet videre, og både initiativtagere og de frivillige pensionister er klar til at fortsætte. Men fremtiden rummer også de to typiske udfordringer: På et tidspunkt, skal der friske kræfter til – og der skal også skaffes flere penge.

"Den næste udfordring bliver at finde nogle, der gerne vil tage over efter os. Men der er heldigvis flere og flere interesserede, og der er jo masser af positiv omtale. Vores mål er at få projektet til at køre i tre år, så det kan konsolideres.

Vi har kun løn til ungdomstræneren året ud, så vi skal også have skaffet flere penge. Men vi har opdaget, at hvis der er et behov, og hvis man er entusiastisk og brænder for det, så er der hjælp at hente. Det er en god erfaring, vi har fået. Når man henvender sig i positiv ånd, så møder man velvilje."

Når Åben Skole åbner foreninger op for omverdenen

Historien omkring roklubben Skjolds erfaringer med Åben Skole er reelt en eksemplarisk fortælling, der viser nogle af de muligheder, der ligger i at engagere sig i samarbejdet med de lokale skoler.

Udover den helt konkrete konsekvens, at klubben har fået etableret en ungdomsafdeling, fornemmer man, at projektet har været med til at udfordre 'sådan har vi altid gjort-tilgangen' og givet nye perspektiver på forenings rolle i lokalsamfundet.

(Foto Lise Kissmeyer)

FAKTA OM PROJEKTET

HVOR OG HVORNÅR

Et forløb over et halvår - enten efterår/vinter eller forår/sommer med både roergometer og ture på vandet i Roklubben Skjold i Svanemølle Havnen.

INITIATIVTAGER

Kommunen formidlede kontakten mellem skole og klub ved et fælles infomøde, og klublederen gik hjem og fandt nogle pensionister der ville være med, og de fik arbejdet et koncept grundigt igennem.

FORENINGENS MOTIVATION

En passion for roning, som de ønsker at give videre, samt mulighederne for at rekruttere nogle nye medlemmer..

SKOLENS MOTIVATION

Et meget kvalificeret tilbud der løber over et halvt år, og hvor der også kan arbejdes med fysiologi og andre idrætsfaglige elementer.

DAGLIG LEDELSE/UNDERVISNING

Det er klubbens lille korps af frivillige instruktører, der koordinerer via facebook og mail, hvem der tager dagens tjans, og hvad der er på programmet.

ØKONOMI

Kommunen giver støtte til materiel.